

hvis han var en Repræsentant for et større Antal heri Thinget — om Nødvendigheden af, at Folkethinget for at kunne bevare sin Selvstændighed og i det Hele taget have nogen Indflydelse paa Sagerne absolut maatte forbyde sig i saadanne Lovforslag, som han selv erkjender ere aldeles uantagelige. Det forekommer mig at være en ganske mærkværdig Tale at høre. Saa vidt kan jeg sølgelig ikke gaa. Jeg kan være med til at behandle Finantsloven, og jeg skal sølgelig ikke have det Mørringeste imod, at alle de øvrige Herrer ønske at gaa i Udvalg og gjøre et Arbejde, som betragtes for at være fuldstændig spildt. Jeg venter ikke at komme i Udvalg; dertil betragter jeg mig som for ung her i Thinget og med for lidt Kendskab til Sagerne. Foraauidt der kunde være Tale om, at jeg skulde have været ind i Udvalg angaaende disse Sager, som jeg forud veed, at der ikke er Noget at gjøre ved, skulde jeg have været aabenhjertet nok til at sige: Mine Herrer, jeg takker Dem, men min Opfattelse er, at der ikke er Noget at gjøre, og De ere nok saa gode at vælge en Anden til den Gjerning. Jeg tror altsaa, det baader Thinget bedst at komme over Forhandlingerne saa hurtigt som muligt for paa den Maade at vise Ministeriet, at Thinget har slet ingen Lillid til, at det kan sætte Noget igjennem. Dette forekommer mig ogsaa med den Smule Indsigt, jeg har i Sagerne, heller ikke at være Ministeriets Ønske i nogen som helst Maade og mindst foraauidt Finantsloven angaar. Knuden maa jo absolut strammes haardere og haardere og maa brikte engang, og jeg kan ikke se, at vi gavne os selv eller Sagerne i nogen som helst Maade, ved at trække dem i Langdrag. Jeg vil derfor anbefale Thinget, at det tager et fast, bestemt Støde, thi jeg for mit Vedkommende tror, at de, som tage dette Standpunkt, ere de, som Landet vil følge. Man er træt, led og kjed af hele den politiske Situation. Jeg tror, man specielt breider os, at vi ikke tage noget fast Støde. Jeg vil derfor specielt anbefale Thinget at tage et saadant Støde, som jeg tror gavner Sagen bedst, nemlig at forhandle det, som er nødvendigt, og fuldstændig forbigaa det, som vi ere enige om, at der ikke kan komme Noget ud af.

Berg: Den valgte Form for en Denlægning af Sagerne, nemlig Begravelsesformen i Udvalg, har jeg ikke Noget imod. Den er brugt før med Held og kan jo bruges igjen. Det er en Hensyntagen til det officielt Konstitutionelle at gjøre det paa den Maade, og man har jo ogsaa adskillige Sager liggende, som man, hvis der skulde ske en Forandring, og hvis Betingelserne for at kunne arbejde paa Sagerne med nogen Interesse skulde komme tilstede, vil

kunne tage fat paa med Liv og Lyst og med fornøden Impulskommen fra begge Sider. Den Fordel har man ialtfald ved denne Begravelsesmaade; men jeg vil kun sige, at efter at have hørt den ærede Formand for det tidligere Lønningsudvalg (Høgsbro), har jeg det Skjøn efter den høitærede Regjerings Stilling her, at man ikke tør vente sig andet Udbytte af disse Lønningslove eller for Embedsmændenes Vedkommende end det, at Regjeringen bliver, imod sin Villie i en vis Forstand naturligvis, men faktisk, en Hindring for, at der kommer ialtfald noget Relativt ud af Arbejdet paa denne Sag. Det er vel bedst, at vi gjøre det klart, at man udadtil, som sagt, opgiver enhver Forventning og ser Tingene faktisk og ikke fra et Venstre- eller Højrestandpunkt eller fra noget som helst andet Standpunkt, saaledes som de ere. Den høie Styrelse og Ledelse er hørt fast. Saalænge den sidder der, staar der kun som en Hindring ogsaa for de Interesser, den varetager. Man kan med mere eller mindre Frihed se paa det Resultat, men jeg troer, som sagt, det er nyttigt at hævde den Opfattelse; det vil bidrage til at styrke den stigende offentlige Mening, som det tør jeg sige, uden Partihensyn, af rent patriotiske Hensyn danner sig med det indtrængende Ønske, at det kunde lykkes Ministeriet til den forestaaende Aulefest at give det danske Folk i Aulegave sin Afgang, saa kunde vi vel til Nytaar utvivlsomt begynde med nye og friske og forhaabentlig frugtbare Forventninger.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Høgsbro: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henviset til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Det er det samme Antal, som tidligere har beskæftiget sig med disse Lønningslove, og jeg antager, at det vil være Thingets Villie, hvis det beslutter at henvisse denne Sag til et Udvalg, at det samme Udvalg skal behandle de Lønningslove, som herefter ville blive henvisste til Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges Høgsbros Forslag om Rebsættelse af et Udvalg paa 15 Medlemmer.